

Яскравіють відблиски заграв,
Дня чашу випито до дна.
Зимовий вечір заблукав
В сувоях білих полотна.
Над лугом хвацько пролетів
На вітрогривому коні
Яскраві зорі розгубив
В мрійливій синій далині.

Сонет розгублених доріг
Звучить у слід його копит.
Охайним килимом проліг
Снігів сріблястий оксамит.
Дими рожеві з димарів
У тон згасаючих заграв.
А день іще один згорів,
З собою прикрощі забрав.

Калини ягоди гіркі
Мороз давно підсолодив,
Зриваю мерзлі ягідки,
Ховаю в жменю від вітрів.
Підходжу ближче деревця,
І задумавшись на мить,
Міркую, як людські серця
Від зла й невіри захистить.